

bronsgroen

Bomen zijn overal en ze worden groter en ouder dan wij. Misschien is het juist daarom dat ze vaak een voorname rol spelen in ons leven. De boom als kapstok voor herinneringen. Bomen in Limburg, bomen met een verhaal, daarover gaat deze serie.

Eend met linde

Bomen zijn geweldige schepsels. Ik weet niet wanneer de liefde voor bomen bij mij begonnen is, maar dat is toch al heel lang geleden. Misschien begon het met het planten van een gekiemde kastanje die ik langs het pad naast mijn school vond. Ik zal een jaar of zes, zeven zijn geweest. Ook nadat wij verhuisden, heeft hij er nog heel wat jaren gestaan. Een paar jaar geleden bleek hij toch gekapt.

De boom waar dit verhaal over gaat, is een boom die ik kocht bij een kweker in Margraten. Of eigenlijk kocht ik er twee. Na de dood van mijn vader verhuisden we naar een andere woning. Een leuk tuintje

omringde het huis, maar ik vond dat er nog iets ontbrak, iets dat het geheel nog wat meer 'cachet' zou geven. Het werden twee lindebomen, die ik aan weerskanten van het pad naar de voordeur plantte. Ze waren een meter of drie hoog. Het was november 1975. Ze sloegen allebei goed aan. Omdat ze toch wel erg voorspoedig groeiden, werden ze na enkele jaren geknot, wat daarna jaarlijks werd herhaald.

Toen we uiteindelijk allemaal de deur uit waren en mijn moeder besloot te verhuizen, wilde ik minimaal één van de twee bomen verplanten.

Hoewel ze dus al jaren geknot werden, waren het toch fikse bomen. We schrijven 2 januari 1988. Ik groef de mooiste

boom ruim uit. Met een takel trok ik hem vervolgens omver en haalde zoveel mogelijk grond tussen de wortels uit. Ik had destijds een lelijke eend. Daarvan werd het hele dak gedemonteerd, het achterraampje, de achterklep, alles wat los kon, zodat me niets in de weg zat.

Ik reed hem met de achterkant tot aan de top van de boom. Vervolgens legde ik die top achter in de eend, zette

hem in zijn vrij en ging achterin staan. Door aan de boom te trekken, trok ik de auto als het ware onder de boom in.

Als laatste moest de kluit in de auto getild worden.

Dat viel in mijn eentje niet mee. Onderweg had ik veel bekijks,

want zo iets zie je natuurlijk niet iedere dag. Bij het uitladen had ik hulp. Met drie man gaat het allemaal een stuk gemakkelijker... Het gat was al gegraven. Twee boompalen hielden de linde op zijn plaats.

Ik beschermde de bast tegen uitdroging door hem te omwikkelen met jute. Enkele maanden later liep hij uit als of er niets gebeurd was.

Nu, meer dan vijftientig jaar later, is het nog steeds een prachtige boom, een pronkstuk.

En dat dankzij mijn eend. Met een Mercedes was me dit niet gelukt...

ROB VAN DER LINDEN, Heerlen

Reageren: bronsgroen@mgl.nl

De eend met de linde van Van der Linden.